

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Genoprettelse af et Departementschefseembede under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

(Første Behandling findes i Tidenden Spalte 1326 ff.)

Intet Endringsforslag var stillet.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3dje Behandling sattes under Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C., Sp. 405) og

Sagens Overgang til 3dje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Begunstigelser for en Kreditforening for større Landejendomme.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1299 ff. Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 887 ff.)

Uden for Betænkningen var der intet Endringsforslag stillet.

Formanden: Der er et Par smaa Ukorrektigheder ved Endringsforslagene, men jeg behøver ikke en Gang at nævne dem, da de kunne rettes uden videre.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Endringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3dje Behandling sattes under Forhandling.

Ordføreren (B. G. C. Jensen): Det første Spørgsmaal, som Udvalget maatte tage under Overvejelse i denne Sag, var selvfølgelig det, om der overhovedet er nogen Anledning til at fremme dette Lovforslag, om man burde inklade sig paa at

give Samtykke til Oprettelsen af denne projekterede ny Kreditforening. Dette Spørgsmaal er ogsaa udtrykt saaledes, om der er Trang til at danne nogen ny Kreditforening, og for saa vidt man stiller dette Spørgsmaal ganske abstrakt, vil man hurtigt kunne blive enig om at svare, at en saadan Trang findes ikke, der er et tilstrækkeligt Antal Kreditforeninger for Landejendomme. Der er ikke nogen Landejendom, hvor stor eller hvor lille den end er, som ikke kan finde Optagelse i en af de bestaaende Kreditforeninger, enten en af de store eller en af Husmandskreditforeningerne. Naar Sagen altsaa ses fra dette abstrakte Synspunkt, kan man hurtigt blive enig om, at der ikke er Anledning til at gøre Anstrengelse for at oprette en ny Kreditforening. Men anderledes stiller Sagen sig, naar man ser paa, hvad det er for en Kreditforening, der her agtes oprettet, og hvad det er for et Princip, der agtes ført igennem ved den. Det er nemlig et helt nyt Princip, dette, at man skulde kunne give Laan, som ikke amortiseres. Det er en Erfaringsætning, som nu er stadfæstet i alle Kreditforeninger, at det er rent undtagelsesvis, at et Laan vedblivende amortiseres paa statutmæssig Maade, paa den oprindelig bestemte Maade, indtil det er udbetalt. Erfaringen viser, at det sker ikke; der kommer Hindringer i Vejen derfor, navnlig derigennem, at Gjenomme senere behæftes med andre Laan, saaledes at det bliver for hyrdesfuldt for Laantageren at vedblive at svare de samme usforandrede Bidrag, indtil han er færdig. Det sker endnu hyppigere, at Gjenommen sælges, at Køberen maa udstede Obligation for en Del af Købesummen, og at han ikke er i Stand til baade at forrente den og betale de bethydelige Afdrag, som efterhaanden skulle betales paa Kreditforeningslaan. Følgen heraf er, at naar Kreditforeningslaanet er nedbragt ret bethydligt, gaar vedkommende ud af Serien og tager et andet Laan for at blive fri for den store Amortisation. Man havde allerede, da de første Kreditforeninger bleve oprettede, i nogen Grad Oje for, hvilke Vanskeligheder der vare forbundne med at have en ensartet Amortisation, faste bestemte Ydelsers fra Begyndelsen til Slutningen. Det viste sig derigennem, at man i de første Kreditforeningers Statutter optog Bestemmelser om, at naar Laanet var nedbragt med et vist Beløb, f. Eks. $\frac{1}{3}$, saa kunde der finde en Omstrukturering af Hovedstolen Sted, en Ordning, der medførte, at man i Stedet for at vedblive at svare Ydelsen i Forhold til det oprindelig bestemte Beløb, det oprindelige Laan, nu herefter skulde